

Poštovani izaslanice Predsjednice Republike Hrvatske,
Poštovana izaslanice predsjednika Vlade,
poštovana izaslanice predsjednika Hrvatskog sabora,
poštovani veleposlanici i predstavnici diplomatskog zbora,
poštovana izaslanice župana sisačko-moslavačkog,
dragi partizani i antifašisti, sretan vam Dan antifašističke borbe!

Važnost današnjeg dana u hrvatskoj povijesti nije samo u činjenici da se jednom godišnje prigodno prisjetimo hrabrosti i žrtve koju su na današnji dan prije točno 75 godina najbolji Sišćani tog trenutka i vremena pokazali cijelom svijetu već nam pojave kojima svjedočimo i u ovom našem trenutku i vremenu govore o važnosti i nužnosti da svijest o antifašističkoj srži hrvatskog naroda očuvamo pred gotovo svakodnevnim napadima probuđenih i osokoljenih neofašista.

Svjedoci smo pokušaja da se perfidnom zamjenom teza one koji su ubijali i klali proglašava žrtvama, a one koji su bijegom u šumu spašavali goli život i uzeli oružje u ruke u nužnoj samoobrani sebe, svojih bližnjih i svojih sugrađana od najgore svireposti i bezumnog naselja koje je svijet do tada vidio, proglašava zločincima. Protiv tog novog fašizma i dalje se treba boriti, i dalje bitka nije dobivena.

Čini se zapravo, kao da u bitku moramo od samog početka, kao da partizani rat nisu već jednom dobili.

Ovoga puta moramo u bitku u kojoj na sreću nema pušaka i bombi, ali kao oružje protiv nas koriste laži i podvale. Ako dozvolimo da relativiziranjem žrtve i zločinaca, kao što su pokušali relativizirati moral i tvrdili da je relativan, zamagle razliku između njih i nas - istinskih antifašista - onda će oni pobijediti, a mi izgubiti.

Onda će bilo tko, pa i notorni neofašist, kojem su dali zadatak da nam ubije kulturu, moći za sebe reći da je antifašist iako niti jedan jedini antifašist kojeg ja poznajem nikada niti mrtav ne bi na sebe pri zdravoj pameti stavio ustašku kapu.

Onda će se na stadionima iz sveg glasa oriti ustaški poklič, a oni koji su ga povelili bit će proglašeni za ljubitelje opere ili za nagluhe i slabijeg sluha.

Onda će bilo tko „crtače svastika“ i nasilnike moći proglašavati orjunašima samo da sakrije pravu istinu, a to je da su neofašisti.

Onda će bilo tko moći pričati da su mu djeda ubili zločinci, a svi ćemo morati dobiti amneziju da je djed u crnoj kapi s krilatim slovom U ubijao i klaio ljude samo zato što su druge narodnosti, druge vjere, drugog uvjerenja ili naprosto samo zato što nisu ustaše kao i on.

Mi izgubiti u toj bitci ne smijemo jer nas na to obvezuje 77 mladića i djevojaka koji su se u bitku upustili s gotovo zanemarivim šansama da pobijede, da prežive. Digli su se protiv sile pred kojom je strepila cijela Europa i na kraju su uz ogromne osobne žrtve uspjeli. Time su i nas, nasljednike njihovog antifašizma zauvijek obvezali - da se borimo i da ne izgubimo.

Zato je biti antifašist, istinski antifašist danas jednako važno kao i prije 75 godina. Antifašizam je moralni vodič ili ako vam je draže kompas za razlikovanje dobra i zla u vremenu kada crtu između ispravnog i krivog neki pokušavaju namjerno pobrisati. Danas smo ovdje da se borimo za očuvanje te

crte, danas smo ovdje da naša djeca jednoga dana budu sposobna prepoznati tu razliku, između nas i njih.

Mi smo bili i ostat ćemo antifašisti, a oni su s druge strane crte, sa strane na kojoj je smrt, laž, podjela i podvala.

Na našoj strani je život, istina, zajedništvo i pravednost. Uvijek je bila i uvijek će ostati.

Smrt fašizmu, sloboda narodu!